

zoja Jaroszewicz-Pieresławcew

Dr Magdalena Bonowska (19722007): wspomnienie

Echa Przeszłości 8, 377-378

2007

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

POŻEGNANIA

DR MAGDALENA BONOWSKA (1972–2007). WSPOMNIENIE

Magdalena Joanna Bonowska urodziła się 2 listopada 1970 r. w Poznaniu. Do szkoły podstawowej uczęszczała we Wronkach. Naukę kontynuowała w Liceum Ogólnokształcącym w Poznaniu w latach 1985–1990. Następnie rozpoczęła studia w Instytucie Etnologii i Antropologii Kulturowej Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, zakończone pracą magisterską pt. *Napisy na murach przejawem współczesnego folkloru*, obronioną 24 maja 1995 r., z oceną bardzo dobrą. W latach 1997–2002 odbywała studia doktoranckie na Wydziale Historycznym UAM w Poznaniu. Dnia

17 listopada 2003 r. uchwałą Rady Wydziału Historycznego UAM w Poznaniu nadano jej stopień doktora nauk humanistycznych w zakresie etnologii na podstawie dysertacji pt. *Śmierć, pogrzeb i życie pozagrobowe w wyobrażeniach mieszkańców Pomorza Zachodniego na przełomie XIX i XX wieku*. Uzupełniona ukazała się drukiem w Poznaniu w 2004 r. pod tytułem *Przemijanie. Śmierć, pogrzeb i życie pozagrobowe w wyobrażeniach mieszkańców Pomorza Zachodniego na przełomie XIX i XX wieku*. W swojej recenzji prof. Zbigniew Jasiewicz napisał, że „pracy o tak oznaczonych granicach terytorialnych i chronologicznych, korzystającej z tak różnorodnych źródeł, nie było w polskich badaniach etnologicznych”.

Od 1 kwietnia 2002 r. do 2004 r. pracowała na Wydziale Filologiczno-Historycznym Pomorskiej Akademii Pedagogicznej w Słupsku, na stanowisku asystenta.

W Instytucie Historii i Stosunków Międzynarodowych UWM w Olsztynie rozpoczęła pracę 1 października 2004 r. na stanowisku adiunkta. Prowadziła zajęcia proseminaryjne i seminaryjne oraz wykłady z etnografii (specjalizacja) na kierunku *historia i stosunki międzynarodowe*, a także z etnografii Polski na Wydziale Geodezji. Jej wykłady cieszyły się dużą popularnością.

Była lubianym nauczycielem akademickim. Współpracowała również z Instytutem Historii Uniwersytetu Ernst Moritz Arndt w Greifswaldzie.

Intensywnie pracowała nad rozprawą habilitacyjną na temat *Święta przestrzeń. O pielgrzymkach, pielgrzymowaniu i miejscach pielgrzymkowych w dawnym Księstwie Pomorskim*, którą zamierzała w końcu tego roku oddać do druku. Według relacji męża profesora UWM — Wojciecha Łysiaka, tej nocy, kiedy zmarła z 20 na 21 sierpnia, dr Magdalena Bonowska nanosiła ostatnie poprawki w maszynopisie swojej książki. Współorganizowała cyklicznie odbywającą się ogólnopolską konferencję naukową pt. *Las w kulturze polskiej* (już VI odbyła się 19-20 maja 2007 r.). Kochała las, prawie każdego dnia uciekała do niego z synem i mężem. Jej pokój tonie w kwiatach. Przynosiła nam zasuszone źdźbła traw i kwiatów.

Była osobą skromną, cichą, pełną optymizmu życiowego i czułą na los innych, zwłaszcza dzieci. Wspierała finansowo Dom Dziecka w Gryźlinach. Została dwukrotnie, w 13 i 14 finale Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy, podczas aukcji organizowanej przez Radio „Olsztyn” właścicielką złotego serduszka nr 1 z brylantem.

Pożegnaliśmy doktor Magdalenę Bonowską 25 sierpnia 2007 r. na cmentarzu Farnym w Wagrowcu. Odeszła mając zaledwie 36 lat, z bagażem planów naukowych i osobistych. Śmierć, o której tyle pisała, przyszła nagle. Osierociła sześciolatniego synka. Jej przedwczesne odejście było dla nas ogromnym wstrząsem. Jeszcze na kilka dni przed śmiercią dyżuruwała w Instytucie w związku z rekrutacją na studia. Szczupła, sportowo ubrana, z kruczymi włosami ściągniętymi gumką i uśmiechniętą twarzą, przemierzała korytarze gmachu „Humany”.

Zoja Jaroszewicz-Pierestawcew
(Olsztyn)